

| | |
|-----------------------|---|
| ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ | การปรับปรุงพันธุ์พริกเผ็ดโดยใช้สายพันธุ์เกษตรกรตัวผู้เป็นหมัน |
| ชื่อผู้เขียน | นางนงลักษณ์ ไบล์หรือ |
| วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต | สาขาวิชาพืชสวน |

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

| | |
|--|---------------|
| รองศาสตราจารย์ ดร. มณีฉัตร นิกกรพันธุ์ | ประธานกรรมการ |
| ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดำเนิน กาละดี | กรรมการ |
| รองศาสตราจารย์ ดร. ดนัย บุญยเกียรติ | กรรมการ |

บทคัดย่อ

รวบรวมสายพันธุ์พริกจากแหล่งปลูกหลายแห่งในประเทศไทยจำนวน 10 สายพันธุ์ มาปลูกเพื่อศึกษาและประเมินพันธุ์ร่วมกับสายพันธุ์พริกที่เกษตรกรตัวผู้เป็นหมันจากต่างประเทศ 5 สายพันธุ์ ทำการคัดเลือกพันธุ์เพื่อหาสายพันธุ์ที่จะนำมาใช้เป็นพ่อ-แม่ และทำการผสมตัวเองสายพันธุ์พ่อที่ได้จากการคัดเลือกจำนวน 5 สายพันธุ์ 2 ครั้ง จากนั้นทำการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ตัวผู้เป็นหมัน 2 สายพันธุ์ และสายพันธุ์พ่อ 5 สายพันธุ์ได้ลูกผสมชั่วที่ 1 จำนวน 10 สายพันธุ์ ปลูกทดสอบพันธุ์ลูกผสมเปรียบเทียบกับสายพันธุ์พ่อ ที่สถานีวิจัยของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง และภาควิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าลูกผสม 3 สายพันธุ์ คือ KY 1-1 x พริกบางช้าง, KY 1-1 x พริกหนุ่มเขียว และ KY 1-1 x พริกฝาง ปลูกให้ผลผลิตสูงกว่าสายพันธุ์พ่อ 76.96%, 39.13% และ 8.09% ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีคุณภาพของผลดีกว่าสายพันธุ์พ่อ ที่เป็นพันธุ์พื้นเมือง โดยให้ผลที่มีรูปทรงดี ผิวผลเรียบ และผลมีขนาดใหญ่ ผลจากการวัดปริมาณความเผ็ดโดยการวัดค่าคลอโรฟิลล์แสง เปรียบเทียบกับการทดสอบโดยใช้คน ให้ผลการทดลองที่แตกต่างกัน ซึ่งพบว่าการทดสอบโดยใช้คน พริกฝางมีระดับความเผ็ดสูงที่สุด ในขณะที่การวัดโดยใช้ค่าการคลอโรฟิลล์แสง พบว่าพริกบางช้างมีระดับความเผ็ดสูงที่สุด เมื่อวัด heterosis ของความเผ็ด พบว่าพริก KY1-1 x พริกหนุ่มเขียวแม่ใจ CF21789 x พริกหนุ่มเขียว และ KY1-1 x พริกหนุ่มเขียว มีเปอร์เซ็นต์ heterosis สูง อย่างไรก็ตาม จากผลการทดลองทั้งสองวิธี สรุปได้ว่าลูกผสมที่มีสายพันธุ์พ่อต่างกัน มีระดับความเผ็ดต่างกัน และระดับความเผ็ดที่แตกต่างกันมีการกระจายตัวแบบต่อเนื่อง แสดงว่าความเผ็ดควบคุมโดยยีนจำนวนมาก และยีนเด่นเป็นตัวกำหนดความเผ็ด โดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นตัวทำให้ระดับความเผ็ดผันแปร